

Adresim Kezer Macide

Bağdat Caddesi numara/84 Kızıltoprak

9-Haziran-940

Pazar

Pirayeciğim,

Ankara'dan geleli dün ilk defa Erenköy'üne gittim ve talihim varmış ben orada iken mektubun geldi. Ben kendimin, Fifi kendine ve annen kendine ait mektupları aldık, okumaya başladık. Şekerim ben Ankara'da iken iki mektubunu almıştık, üçüncüyü buraya göndermişler ama daha ben okumak kısmet olmadı. Ben de bari gideyim mektupları okuyup cevap yazayım dedim ve bana yazıp da göndereceğim dediğin mektup gelmediği için merak ediyorum. O Kezer ismini kâfir Fifi yazdı, benim soyadım *Kezer*. Gelelim Ankara'daki havadislere. O gün Vedat ve Cevdet vardı da sana yazamadım, zaten o kadar tuhaf şeyler oldu ki ne kadar yazılsa anlatacağımız tesiri yapamaz. Meliha'daki komiklikleri gelince anlatalım yalnız bir şey söyleyeyim de gül. Son günü idi. Baraja gidecektik, sana da bir resim gönderiyorum, ben Madam Melpo'ya ve Samiye'ye Cevdetlere vedaya gittim.

Madam Melpo'ya girdim, yağmur ne kadar çok yağıyor. Orada battaniye ile su taşıdığım gün gibi. Ne ise merdivenlerden koşarak çıktım, kapıyı açan kıza Melpo'yu istediğimi söyledim. İçeri girdi, bir türlü çıkmaz. Nihayet çıktı, Madam Melpo eve yemeğe gitmiş dedi. Ben kızdım, o aralık sahibi madam çıktı, saat ikide buyurun dedi, İstanbul'a gidiyorum gelemem dedim. O hızla sokak kapısından fırladım, suratım hırstan mosmor oldu.

Bir de iki adım atınca Efendi biraderi görmeyeyim mi. Bizim terzi Kakosil vardır, bir gün evvel de onlarla görüşmüştüm. Tam onun dükkânı önünde imiş, farkında değilim, büyük bir şaşkınlık ile o muazzam cadde üstünde ben, Efendi biraderin boynuna sarılıp şapur şapur öperken omuzundan bizim terzinin kocasını dükkân kapısından bana baktığını görmeyeyim mi. Artık oldu olanlar, hal hatır soruldu, teşehhüt miktarı ayaküstünde konuştuk eve koşa koşa geldim.

Yemekte imişler, Fifi bozuk bakıyor, ben katılıyorum gülmekten. Ne ise Hüsnü Bey gittikten sonra meseleyi anlattım, Fifi de güldü bu işe. Hâlâ aklıma geldikçe utanıyorum. Aklım başıma gelince Melpo'ya da hak verdim, beni görümcesi zannetmiştir.

Buraya geleli de henüz bir yere gidemedik. Ben biri hastanede biri evinde doktorla iki doğum yaptım. Hastanedekini her gün gidip görüyorum, vazifeye gider gibi sabahleyin gidip akşam eve,

daha yetişin ve Üsküdar'da biri daha çıktı, onlar doğurmadılar, ben de kızmaya başladım. Eve bağlanmak benim gibi sürtük için epey mühim mesele değil mi Pirayeciğim.

Büyük halayı daha göremedim ama küçük halaya Ziya'nın kızını tebriğe gittim. Yine lakırdı açıldı, ablam 20 lira gönderecekti gönderiyor mu dedi, evet dedim. Bana ne diye 25 vereceğim dedi, bilmem ama inşallah şu doğum meseleleri bitsin bir gün erken Celal evde iken gideceğim. Piraye vallahi Nazım iyi düşünüyor şekerim, oralarda sen yapamazsın. Ne diye bekliyorsun, Paşa Efendi hele üç günde tercüme işini halletmişti ya, hele muhakkak şehirdeki bir odaya geçirecekti, o da olmadı çünkü bir şey yazmıyorsun. Seni tıkadılar ya mektup yazıp ne olacak meydana bir iş çıkmadıktan sonra. Sakın bileti unutma, müddetini kaçırsın artık gel. Denize bakamıyoruz havalar da çok serin ya.

Mektubunun burasını yazarken Adnan ağabey ile Hanım geçiyorlardı. Pencereden çene çaldık, Piraye'ye mektup yazıyorum dedim. İşte bugünümü hanım kızım sana hasr ettim yoksa başka türlü vakit bulup yazamayacağım.

Cumbanın içinde, gözlük gözümde, tabii burnumun üstünde, gözünün önüne beni getir. Ha sana bir şey daha yazacaktım, efendim biz Ankara'da Meliha'nın evinde iken sokaktan gelince iskarpinler toz oluyor, şöyle bir göz atıyoruz, meydanda ne varsa, mesela bir gün çocukların renkli mendili, bir gün siyah çorapları, bir gün bir fanila kolu bulup siliyor yine yerine koyuyorduk, tabii kahkahalarla güle güle. Ayol kızın üç odası dokuz kişi biz maşallah. İşte geçen salı günü Fifi ile göz doktoruna gittik. Ben tayyörümü ilk giydim, boyalı lacivert iskarpinlerim bir de bakayım toz içinde, iki de kadın, ellerinde galiba güneş için almışlar lacivert soluk bir şemsiye var. Doktor gelince evvela iki kadın şemsiyeyi masa üstüne koyup gittiler. Ben etrafa baktım kimse yok, hemen şemsiyeyi yakaladım, pabuçlarımı sildim. Fifi'ye gel seninkini de sileyim dedim. O katılıyor gülmekten, pardösüsünü çıkarmıştı, sıra bize gelince kızım eşyalarını al ayakkabı silerler dedim. Evet aman diyor. Yapmadığımız halt kalmadı, inşallah gel, seni öyle güldüreceğiz ki.

Bizim Cihat'ı da *Merdenek* diye şarkın galiba en kötü bir yerine tayin etmişler, bilmem ne zaman gidecek. Annem kaşığa pek memnun oldu, ev kadını olduğu nasıl belli. Yazın dedi ama o gün telaşeli idik unuttuk, gözlerinden öpüyor. Ben de yanaklarından öperim. O şarkıları bilmiyorum, sen gel beraber bir kere söyleriz öğrenirim. Nazım'a selam, Leman Hanım'a keza, kızına Gülistan'a da selam.

Macide